

LEŅINA KAROGS

Iznāk kopš 1959. gada
29. marta
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 113 (5962)
CETURTDIEN,
1989. gada 21. septembrī

PSKP Centrālās Komitejas Plēnums

19. septembrī sāka darbu PSKP Centrālās Komitejas kārtējais Plēnums. Tā izskatīšanai iesniegti jautājumi par PSKP kārtējo, XXVIII, kongresa sasaukšanu un par partijas nacionālo politiku mūsdienu apstākļos.

Jautājuma par PSKP XXVIII kongresa sasaukšanu runāja PSKP CK ģenerālsekretārs M. Gorbačovs.

Plēnums pieņēma lēmumu sasaukt kongresu 1990. gada oktobrī.

Tika apstiprināta šāda kongresa darba kārtība:

1. Par pārbūves gaitu un partijas uzdevumiem. PSKP Centrālās Komitejas pārskats.
2. PSKP centrālās revīzijas komisijas pārskats.

3. Par PSKP Statūtiem.
4. Partijas centrālo orgānu vēlēšanas.

Referātu «Par PSKP nacionālo politiku mūsdienu apstākļos» Plēnuma nolastija M. Gorbačovs.

20. septembrī Plēnums turpināja darbu.

TASS

Kāda vērtība kartupelim?

Sodien kilograms kartupeļu dārzeņu veikalā maksā četrdesmit kapeikas, sagādes punktos — trīsdesmit, tirgū — vēl vairāk. Vieni uzskata, ka šāda cena pēc vienošanās ir pietiekami liela, lai atlikumu pārdotu un pilstnieku galdam sagādātu nepieciešamo dārzeņu daudzumu jau rudenī.

Protams, sagādes organizācijai un tirdzniecības tīkla darbiniekiem ir tiesības gaidīt, ka tupeņi uz veikalām no individuālajiem piegādātājiem plūdis strauvē. Jo mūsu laucinieks vēl nav pieredzējis, ka rudenī kartupeļus iepirktu par šādu cenu. Un nodod arī. Jau augusta beigās mazdārziņu raža tika novākta, un katrs tupeņu audzētājs zināja, cik kartupeļu vajag pašam, cik varēs pārdot.

Vairākas ciemu padomes jau izpildījušas kartupeļu iepirkšanas plānu, piemēram, Riebiņu, Stabulnieku. Rosīgi kartupeļu savācēji strādā arī Aizkalnē, Galēnos, Preiļos, Rožupē, Saunā. Tani pat laikā Rauniešos, Rožkalnos, Pelēcos un citur, kur kartupelājs bija zemākās vietas, gaidīto ražu nav. Nav saimniecības, nav arī piemājas saimniecības.

Bet dažs vēl noģaida, jo, loģiski, sev uzdod jautājumu: ja

jau rudenī tie maksā trīsdesmit kapeikas, tad cik maksās pēcāk un īpaši — pavasarī? Nu, par to lielo naudu pēcāk tā ir kā ir. Pērn sagādnieki nebūt nevarēja iepirkt vajadzīgo kvalitatīvu kartupeļu daudzumu rudenī tieši tāpēc, ka iepirkuma cenas bija zemas. Sogad situācija mainīsies. Ko par to saka rajona sagādes un ražošanas apvienības direktore Marija Bruzģe?

— Kartupeli nāk īpaši no individuālajiem dārziņiem. To nevar teikt par saimniecībām. Vienīgi kolhozs «Galēni» ir piegādājis 162 tonnas un pietuvojies plānotajam daudzumam. Pārējiem — čiks vien sanācis. Kopumā no rajona saimniecībām plāns izpildīts tikai par 17,5 procentiem. Tas nav normāli. Piemēram, kolhozs «Sarkanā ausma» plāno 250 tonnu vietā pagaidām ir piegādājis 4,3 tonnas, kartupeļu audzētāja saimniecība «Zelta vārpa» — 280 tonnu vietā 90 tonnas, padomju saimniecība «Aglona» — 150 tonnu vietā 18 tonnas. Bet padomju saimniecības «Rušona» un «Rudzāti», kurām jāpārdod pāri astoņdesmit tonnām, vēl nav nodevušas ne kilogramu. Tāpat «Sīļkalns». Kartupeļus nepiegādās arī «Vārkava», kur spe-

ciālisti atzīst, ka visi bumbuļi ir slimi.

Jā, mūsu rajonā laikam pašlaik ir maz veselīgu bumbuļu lauku, jo gan saimniecību, gan individuālajos dārziņos piemetsies lakstu puve un citas slimības. Šķirņu un tīrumu atvēršanā darbs lauksaimniekiem.

Bet ir, manuprāt, arī kāds cits apstāklis, kāpēc saimniecības šogad tik kūtri piegāda pārtikas kartupeļus. Agrāk bija pieradušas tieši no lauka vest uz bāzi, un pēc tam — ne mūsu daļa, cik tupenis liels, garšīgs, veselīgs un kādas šķirnes. Tagad arī sagādnieki kļuvuši apsviedīgāki. Nestandarta un slimos bumbuļus nācās norakstīt zaudējums, bet tagad, dzīvojot pēc saimnieciskā principa, sagādnieki to vairs nedarīs. Bet saimniecības vienai negrib bumbuļus pārslasīt un sašķirot. Sak, ko gan mums var izdarīt. Ka skolām, slimnīcām, bērnudārziem, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem pagaidām nekādi neizdodas sagādāt vajadzīgo produkciju, tas mūsu lauksaimniekus it kā neskar...

Un vēl... Sogad vairākas saimniecības, kuras varētu audzēt kartupeļus, to nedarīja, jo, lūk, tagad jau neviens tām neko nevar pavēlēt. Dzirdēts, ka kartupeļu audzēšanu dažī kolhozi turpmāk vēl vairāk samazināšot. Tad nu skolu ēdnīcām nāksies pirkt kartupeļus par 30 un 40, un varbūt pat vairāk kapeikām kilogramā. Cik tad maksās bērnu pusdienas?

Nezinu, ko šajā sakarībā domā darīt mūsu tirdzniecības vadītāji,

man būtu priekšlikums. Ja jau dažs saimniecības vadītājs un speciālists ir tik nevēriģi pret mūsu pirmās nepieciešamības pārtikas kartupeļus. Agrāk bija pieradušas tieši no lauka vest uz bāzi, un pēc tam — ne mūsu daļa, cik tupenis liels, garšīgs, veselīgs un kādas šķirnes. Tagad arī sagādnieki kļuvuši apsviedīgāki. Nestandarta un slimos bumbuļus nācās norakstīt zaudējums, bet tagad, dzīvojot pēc saimnieciskā principa, sagādnieki to vairs nedarīs. Bet saimniecības vienai negrib bumbuļus pārslasīt un sašķirot. Sak, ko gan mums var izdarīt. Ka skolām, slimnīcām, bērnudārziem, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem pagaidām nekādi neizdodas sagādāt vajadzīgo produkciju, tas mūsu lauksaimniekus it kā neskar...

Soruden daudzi individuālie piegādātāji ir neapmierināti, ka pret nodotajiem dārziņiem nevar iegādāties paaugstināta pieprasījuma preces, ka, pieņemot produkciju, pārāk liels ir norakstījuma procents. Kāpēc? Sagādes apvienībā ir savs viedoklis. Mūsu rajonā iepirktie kartupeļi esot visai viduvējas, bet dažreiz — pavisam neapmierinošas kvalitātes. Nesen trīs mašīnas no Rīgas bāzes tika atsūtītas atpakaļ, un bumbuļus nācās pārslasīt.

Individuālajos dārziņos un arī kolhozu tīrumos sajauktas šķirnes, tās nemaina. Pie tam bumbuļi nereti ir slimi. Arī tiem, kas pārdod produkciju, jābūt prasīgākiem pret sevi. Ja jau veikalā kartupeļu cenas būs 40 un vairāk kapeiku par kilogramu (vēlāk kartupeļus sašķiros), tad produkcijai jābūt kvalitatīvai. Tas nu nav diskutējams jautājums.

Kas attiecas uz paaugstināta pieprasījuma preču pērpārdošanu, tad šādu preču daudzuma nemaz nav. Un arī — iepirkuma cena ir tīri pieklājīga, lai nelūgtu vēl kādas citas privilēģijas.

A. ILJINA

Lai būtu 0,5 miljoni rubļu kabatā

● Nesen mūsu rajona linkopības speciālisti apmeklēja Rēzeknes rajona kolhozu «Leņīnec», kur iepazīnās, kā līnu novākšanā tiek pielietota rulonu tehnoloģija.

Nekur tālu ar līnu audzēšanu un novākšanu Preiļu rajonā nesam aizgājuši. Vairāk par mehānizētu līnu iesēšanu un noplūšanu neesam izdomājuši, pieaicinādami katru gadu no kaimiņu republikām talciniekus līnu novākšanā no lauka. Bet kaimiņu rajons tikmēr ir aizgājis soli tālāk, par to varejām pārliecināties, piedaloties linkopju seminārā Rēzeknes rajona kolhoza «Leņīnec». Redzējam, kā līnu novākšanā praktiski pielieto rulonu tehnoloģiju. Lai cik savādi neliktos, bet šī saimniecība nedēļas laikā (no 7. līdz 15. septembrim) piegādāja līnu rūpnīcām 135 tonnas līnšķiedras, izpildidama šī gađa plānu, bet saimniecības laudis soliā, ka šogad viņi izpildīs divkārsu plānu.

Līnu novākšanas tehnoloģija ir pavisam vienkārša. Apmēram trīs nedēļas pēc noplūšanas līnus pacel un iirdina ar trīs sekciju plucinātāju, kuru izgatavojuši zinātniskā apvienība «Stars». Šāds agregāts diēnā var veikt 12 — 15 hektārus. Lai pilnīgi novērstu roku darbu, ir nepieciešams arī tilinātu līnu stiebrīnu apvērseis. Pagaidām saimniecībā ir tikai vienas slejas apvērseis, kura darba ražīgums ir ļoti zems — tikai 2 hektāri dienā, bet šis jūk ļoti nepieciešamās lauksaimniecības mašīnas pilnveidošanā strādā zinātnieki. Jo, izmantojot tikai plucinātājus, atrodam arī

rudi līni, kas pazemina stiebrīnu kvalitāti. Bet par kvalitāti ir jādomā, lai varētu iegūt šķiedru ar lielāku numuru.

Kad līni ir beiguši tilināties, jāsteldzas tos pacelt statīnos, lai nesāktu pūt uz lauka. «Ja līni ir pacelti, tad nauda ir kabatā,» teica kolhoza «Leņīnec» priekšsēdētājs Aleksandrs Kurašovs. Tikai nedrīkstot pacelt mitrus līnus, būs ilgi jāgaida, kamēr tie izkaltīs, bez tam statīnu iekšpusē būs pelējums.

Līnu laukos redzējam strādājam skolēnus un studentus. Stiebrīnu savākšanai uz lauka izmantoja vienkāršus ākus. Un cik prasmīgi viņi strādāja!

Labā laikā statīnos līni apzūsi pāris stundu laikā, pēc tam tos izklāj uz lauka un savāc ar rulonu presi. Redzējam darbā gan čehu, gan arī pašu zemē ražoto pārveidoto presi. Rulonu iekraušanai mašīnās izmanto pārveidotus iekrāvējus. Rulonus uz mašīnu platformām nostiprina ar speciāliem dzelzs stieniem, mašīnās GAZ-53 iekrauj 3,5 tonnas stiebrīnu, bet KAMAZ tipa mašīnās — 7 līdz 7,5 tonnas tilinātu stiebrīnu. Gribu piebilst, ka nodoto stiebrīnu kvalitāte ir samērā augsta — vidēji Nr. 1,25. Tīrais ienākums no līnu produkcijas kolhozā «Leņīnec» šogad būs 0,5 miljoni rubļu.

(Nobeigums 2. lpp.)

Agrorūpnieciskais
komplekss: pieredze

● Kolhoza «Leņīnec» priekšsēdētājs Aleksandrs Kurašovs preliešiem stāsta par līnu audzēšanas tehnoloģiju.

● Ar šādām āķveidīgām dakšām savāc līnu stiebrīnus uz lauka.

● Līnu stiebrīnu apvērsejs.

Agrorūpnieciskais komplekss: pieredze

Lai būtu 0,5 miljoni rubļu kabatā

Sākums 1. lpp.

Bet kā tad ir mūsu rajonā? Saulainajās dienās 15 rajona saimniecības, kurās audzē līnus. līnu fabrikai piegādāja 85 tonnas līnšķiedras, bet vidēji tikai 8 — 10 tonnas līnšķiedras dienā.

Redzēto Rēzeknes rajonā vai arī citu valstu pieredzi vajadzētu ieviest mūsu rajonā.

Sogad, atrodoties Ungārijā, nācās redzēt līnu novākšanu no lauka un parstrādi rūpnīcās. Atšķirībā no Rēzeknes rajona unģāri līnus novāc neatpogālotus. Zāvē salmiņus uz lauka līdz četrām dienām. Sajā laikā tos apvērs ar čehu trīsslektiju apvērsēju, pēc tam sātin ruloņos ar visām pogāļām un nogādā līnu rūpnīcā, kur ir uzstādīta beļģu mašina UNIA, kura atdala pogāļas no salmiņiem, bet salmiņus sadala nelielās porcijās pa 5 kilogramiem. Tie tālāk nonāk mērcētavā. Salmiņus mērcē 5 — 6 dienas siltā ūdenī (36°C temperatūrā). Lai taupītu elektroenerģiju, izmērcētos salmiņus zāvē uz lauka stāļos, pēc tam ar presi savāc un ved uz parstrādi. Ungāri uzskata, ka līnus izmērcēt vienmērīgi ruloņos nav iespējams. Kas attiecas uz pogāļu novākšanu kopā ar salmiņiem, unģāri uzskata, ka, plūcot ar kombainu LK-4, ir pārāk lieli līnšķiedru zudumi, tāpēc ir jānoplūc neatpogāloti līni. Līnšķiedras izmanto

pārtikā un eksportē uz Itāliju. Izbarot lopiem līnšķiedras esot pārāk liela izšķērdība, uzskata unģāri, un atļaujas tās dot tikai kanārijputniem.

Firmas «Buda-flax» pārstāvji piedāvāja mūsu republikai kļūt par viņu partneriem. Mūsu republikai izpalīdzot ar tehnikas iegādi, bet pretī saņemot noteiktu daudzumu 12. numura līnšķiedru. Pie tam uzstādīt mašīnas līnu rūpnīcā ir ar mēru nākošajā ga-

dā. Protams, eksportēt uz ārzemēm izejvielas, ja paši neesam kārtīgi gērbušie, ir neprāts, bet Rēzeknes rajons šādai sadarbībai ir piekritis. Varbūt arī līdzīgu risinājumu, vienu vai otru, varam atrast Preiļu rajonā?

Zēl, ka mūsu rajonā samērā maz interesējas par jaunāko tehnoloģiju līnu novākšanā, jo no 15 saimniecībām, kurās audzē līnus, seminārā piedalījās tikai sešu saimniecību speciālisti. Vai

• Saimniecībā «Leņīnec» ir divu veidu līnu ruloņu iekrāvēji.

J. ZANDES foto

tā ir nevarēšana vai nevēlēšanās redzēt jaunāko? Bet rajonā katru gadu ar grūtībām pildās, bet izlākoties nepildās līnu plāns — kopā 990 tonnas līnšķiedras. Daudz vai maz? Izaudzēti līni jau tiek, bet kā klājas ar novākšanu, to zina visi. Es domāju, ka agronomu uzdevumā ir izaudzēt tīrus līnus, bet par novākšanu galvas vajadzēs palauzīt inženieru dieņemam. Nekas jauns nav jāizdomā, jāpārņem citu pieredze.

Protams, ir savas problēmas līnu novākšanā, pielietojot ruloņu preses, jo Viļakas, Rēzeknes un Ludzas līnu rūpnīcās pieņem

tikai tīlātus stiebrīņus. Bet kā darīsim mēs? Kādreiz taču Latvijas līni tika uzskatīti par ziemeļu zīdu.

Jau šomēnes agronomi ir jātiēk skaidrībā, kuros laukos nākošgad sēs līnus. Lauki jāapar un pret vārpatu jāiestrādā nātrija trihloracetāts, jo nekāds «glīns» nepalīdzēs pavasarī. Tikal tad nākošajā gadā varēs gaidīt ražu. Negribas jau atgādināt veco patiesību: neatliec uz ritu, ko vari padarīt šodien, tad arī jums būs 0,5 miljoni rubļu kabatā.

I. SAITERE,
ARA «Preiļi» agronome

Operācija „Pusaudzis”

No ligzdas izkritušie

Operācija «Pusaudzis» ir pasākumu komplekss nepilngadīgo izdarīto likumpārkāpumu profilaksei. Sevišķa loma tiek veltīta pusaudžiem, kuri nekur nemācās, nestrādā. Diemžēl tādu pusaudžu mūsu rajonā ir diezgan daudz. Domājam šoruden, t.i., no 15. septembra līdz 15. oktobrim, sastādīt anketas par šiem nepilngadīgajiem, viņu vecākiem un iesniegt nepilngadīgo lietu komisijai konkrētas ziņas. Mums jāatrod sava rajona saimniecības, rūpniecības uzņēmumos darba vietas šiem pāris desmitiem pusaudžu.

Ja pusaudži būs iesaistīti darbā un mācībās, mazāk laika atliks likumpārkāpumiem, noziedzīgiem. Mūsu rajonā nepilngadīgo noziedzība, salīdzinot ar pagājušo gadu, ir kritiski pieaugusi. Bet noziedzība rodas no bezdarbības, kā arī tad, kad nav

pietiekamas kontroles no vecāku puses.

Sogad pievērsām lielāku vērību bērnu vecākiem. No audzināšanas gimenē ir daudz kas atkarīgs, jo pamatus visam bērns gūst gimenē. Diemžēl rajonā nemanīnās nelabvēlīgo gimeņu skaits.

Pēc divu gadu pārtraukuma atkal notiek tiesas sēdes, kurās tiek atņemtas vecāku tiesības. Nesen tās tautas tiesa atņēma Larīnai Trifanovai, bet septembra beigās tautas tiesa lems par vecāku tiesību noņemšanu uz trim bērniem Allai Filčenkovai. Šim sīevietēm svarīgākas ir vīriešu kompānijas, ledzeršanas. Un tādu cietsirdību no mātes — Larīsas Trifanovas puses attiecībā pret trīsgadīgo dēlu Andreju negaidīju. Andrejs vairāk nekā mēnesi atradās Preiļu slimnī-

cas bērnu nodaļā. Veselo bērnu tur ievietojam tāpēc, ka māte puišiti bija atstājusi pie kādas slimas tantes. Netīru, utainu viņu mēs pēc attiecīgas apstrādes ievietojam slimnīcā. Larīsa Trifanova ne reizi neatrāda par vajadzīgu puišiti apmeklēt, kaut gan zināja, kur viņš atrodas. Vai tādu sievieti var saukt par māti? Kad vedām uz Rīgu, Andreju pavādit iznāca svešas tantes un onkuļi, kuriem bira asaras, no bērna atvadoties, bet itās mātes nebija līdzās.

Tā mūsu sabiedrībai atkal klāt nāca viens bārenītis, — dzīvu vecāku, dzīvas mātes — dzeguzes bērns bija izkritis no ligzdas. Protams, bērns būs paēdis, būs apģērbts, bet nebūs mātes siltuma, bērns neaugs gimenē. Es domāju, ka Andrejs atradīs gimeni, kurā viņš jutīsies kā mājās. Tikal Larīsa, ja viņa nepārvērtēs savu dzīvi, būs viena un vecumdienās varēs gremdēties skumjās atmiņās. Tādu dzīvi viņa pati izvēlējās.

Gribu likt pie sirds tām mātēm, kuras ir mūsu redzeslokā un kuras vēl nav — domāriet par saviem bērniem, par viņu un savu nākotni.

E. AKSJONOVA,

nepilngadīgo lietu inspekcijas inspektore, milicijas majore

Republika: notikumi, fakti

Rīga — Rostoka

No 8. līdz 12. septembrim VDR Rostokas apgabala notika tradicionālās Latvijas PSR draudzības dienas. Atzīmēsīm, ka lietiskus un kultūras kontaktus brāļu pilsētas uztur jau vairāk nekā ceturtdaļgadsimtu. Mūsu republikas delegāciju vadīja Latvijas Komunistiskās partijas CK sekretārs Ivars Kezbers. Tajā bija faktiski visu profesiju pārstāvji — vairāk nekā 400 cilvēki.

Apmēram 70 Rostokas apgabala uzņēmumi un iestādes strādā, var teikt, vienā ritmā ar partneriem Latvijā. Tie ir celtnieki, zvejnīki un mehānizatori. Jelgavā izveidots moderns ražotņu komplekss VDR firmās ražotās lauksaimniecības tehnikas restaurāšanai. Ar katru gadu arvien ciešāki kļūst sabiedrisko organizāciju sakari, starp partneriem vērsas plašumā kultūras sasniedzumu apmaiņa.

Latvijas vecākajam iedzīvotājam — 110 gadi

Savās mājās «Vitanišķos», kas atrodas padomju saimniecības «Silene» teritorijā, septembra vidū daudzus viesus, vietējas varas iestāžu un sabiedrības pārstāvjus uzņēma Aleksandrs Krīsovskijs — Redkovs: saimniecības veterāns svinēja savu 110. dzimšanas dienu.

Piecu bērnu tēvs apsveikumus klausījās, nesaspriņdzinādams dzirdi. Savā atbildes runā mūsu republikas vecākais iedzīvotājs — dziļi ticīgs cilvēks — pateicās ne vien Dievam, bet arī saviem kaimiņiem un radniekiem. Tie bija viņi, kas Aleksandram Krīsovskim — Redkovam palīdzēja uzcelt jaunu māju (vecā pēc zibens spēriena pavisam nesena nodega).

— Vai te arī mediķiem ir savs nopelns? — painteresējās viesi. — Protams, — padomājis atbildēja jubilārs. — Visā savā mūžā pie viņiem pēc palīdzības pagaidām gan esmu griezies tikai vienu reizi, — kad kaut kaš bija iekļuvis acī.

LATINFORM

Rajona skolotāju sanāksme

Tautas atmodu — ar skaidru prātu

Manuprāt, mūsu vidū nav neviena, kurš neapzinātos to milzīgo atbildību, kas gulstas uz mums, skolotājiem, tās paaudzes audzināšanā un veidošanā, kura turpinās un iemiesos dzīvē mūsu latviešu tautas atmodas idejas.

Franču rakstnieks Antuāns de Sent—Ekzipēri ir teicis, ka viņam visbrīdīgākais pārdzīvojums bijis, kad, iepazīstot pieaugušo dzīvi, atklājis tajā liekulību, melus, izlīkšanos. Sobraid šādas izjūtas pārņēmušas jauno paaudzi, jo pašreizējās ideoloģijas pamati ir sašķobījušies vai bijuši izskobīti no paša sākuma.

Jo ikviens varasvīrs sava darbībā atsaucās uz Leņinu, bet katrs to tulkoja citādi. Kad sabruk ilūzijas un izirst sapni, tā

ir liela traģēdija. Droši vien tāpēc daļa jauniešu arī meklē aizmiršanas narkomāniju un alkoholismā, dzer viņu un šnabi, osta benzīnu un citus draņķus, lai kādu mirkli būtu tajā nerealajā gaisotnē, kur viņi atradušies visu bērniību.

Visu mūsu sabiedrību nopietni satrauc pašreizējā ekoloģiskā situācija. Mēs tuvojāmies pašnīcībai. Vai tad AIDS izplatība, alkoholisms un citi netikumi nav pašnāvība? Un vēl depresija, ko rada apkārtējā vide — saindētā pārtika, saindēts gaiss, saindētais ūdens. Mums blakus ir Dubra un Daugava, bet peldēties mēs nevaram, jo viss ir piesārņots. Mūsdienīgu cilvēka veselība ir ļoti apdraudēta. Tāpēc jādara viss,

jāpieliek visas pūles, lai jauno paaudzi pasargātu no papildus saindēšanās, no alkohola, narkotiskajām vielām un smēķēšanas.

Mūs visus nopietni satrauc dzeršanas netikumuma izplatīšanās pusaudžu un jaunatnes vidū.

Mīļie kolēģi, šeit nu lai katrs sev uzdodam jautājumu: kāds ir mans personīgais devums šo ļaunumu mazināšanā? Vai man pašam ir pārliecība, ka atturīgs dzīvesveids — tas ir normāls cilvēka dzīvesveids? Vai esmu darījis visu, lai pasargātu, brīdinātu man uzticētos bērnus no nelaimēm, ko nes alkohols, narkotikas, nīkōtīns? Vai šo darbu esmu veicis, vadoties pēc augstākstāvošas varas iestāžu rīkojumiem vai pēc savas pārliecības, sirdsapziņas.

Tāpēc — pārbūve jāsak pašam ar sevi. Jāsāk darīt. Jāklūst patstāvīgākiem, lepnākiem, strādātgrībošākiem. Mazāk jāmeklē vainas citos, mazāk jāpaļaujas uz dūmjām pavēlēm, rīkojumiem, vairāk jādomā pašiem. Nevienš šo darbu mūsu vietā nedarīs, ja mēs gribam, lai mūsu, latviešu, tauta nenodzeras.

Tā dzerdami mēs, brālīsī,
Tā mēs godā neesīm.
Tā mēs savu tēvu zemi
Drīz citam atdosīm.

Jāpiebilst, ka tieši tautasdziesmas nepārprotami zina teikt, ka dzeršana ir izdevīga tiem, kuri alkst mūs paverdzināt.

Tādi vīri kuņģam tika,
Kas dzer alu, brandavīnu,

Kas nedzēra, tie netika
Ne labam vāgāram.

Kad šovasar, 15. augustā, svētceļotāju, tūristu un zīpkārīgo tūkstoši pulcējās Aglonā, pirmā garākā rinda bija izvietojusies pie dzērīnu veikala. Zēl, ka šo skatu nevienš nefilmēja, mēs jau tik ļoti esam pie šādiem skatiem pieraduši. Lai arī gandrīz blakus dega veikals un rosiņi darbojās ugunsdzēsēji, rinda bija nesatricināmi stabila un neizkustināma, pat tad, kad vienu otru «slāpstošo» ķēra ugunsdzēsēju šūtenu saturs. Pēdējā un daudz, daudz garākā rinda Aglonā šai dienā bija pie svētavota. Un tas viēs cerību, ka cilvēki nāks pie prāta.

Mūsu tautas atmodai vajadzīgi cilvēki ar skaidru, nenodzertu prātu. Mēs būsim tādi, par kādiem šodien sevi veidojam, cik lepmi un stabili protam pastāvēt uz savas zemes un savā tautā, cik vienoti esam un būsim Lācplēša cīnā ar Kangaru ne vien pašu tautā, bet arī sevi.

S. SMITE,
Līvānu 1. vidusskolas skolotāja

LEŅIŅA KAROGS

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas LĒMUMS par vēlēšanu apgabalu izveidošanu rajona Tautas deputātu padomes vēlēšanām

(Sākums 112. numurā.)

35. Jaudzemu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Aglonas padomju saimniecības apdzīvotās vietas: Terehova, Sumski, Atšķiras Madelāni, Novinki, Sekji, Jaunseklji, Rivari, Rivariški, Bešoni, Valaiņi, Akatnieki, Jaudzemi, Sekļa Daukšti, Repši, Leitāni, Otoriški, Meža Daukšti, Sila Daukšti, Kundziņi, Skujas, Staskuni, Tūlas, Puzaniški. Iedzīvotāju skaits — 277.

36. Salenieku vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Aglonas padomju saimniecības 5. un 6. laukropības brigādes apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 280.

37. Aizkalnes vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Raina kolhoza apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 953.

38. Vārkavas vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Vārkava» apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 873.

39. Galēnu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Galēni» 1. un 2. laukropības brigādes apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 714.

40. Lomu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Galēni» 3. un 4. laukropības brigādes apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 600.

41. Jersikas vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Jersika» apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 1 005.

42. Pelēču vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst K. Marksa kolhoza apdzīvotās vietas. Iedzi-

votāju skaits — 1 051.

43. Preiļu ciema vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Ļeņina kolhoza apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 1 052.

44. Rauniešu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Nākotne» apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 742.

45. Riebiņu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kolhoza 1. ražošanas iecirkņa apdzīvotās vietas, Riebiņu ciemats, izņemot Līvānu, Dārza, Aizupes ielas. Iedzīvotāju skaits — 1 030.

46. Opūgu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kolhoza 2. ražošanas iecirkņa apdzīvotās vietas, Riebiņu ciemata Līvānu, Aizupes, Dārza ielas. Iedzīvotāju skaits — 760.

47. Rožkalnu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Dzintars» apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 457.

48. Lazdānu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Ezerciems» apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 504.

49. Rožupes vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Rožupe» 1. ražošanas iecirkņa apdzīvotās vietas un 2. ražošanas iecirkņa apdzīvotās vietas: Mālnieki, Mežancāni, Svirksti, Rusiņi, Gulbiski, Vilmeņi, Babri. Iedzīvotāju skaits — 921.

50. Pēternieku vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Rožupe» 3. ražošanas iecirkņa apdzīvotās vietas un 2. ražošanas iecirkņa apdzīvotās vietas: Skrebeli, Gerčāni, Stikāni, Lāčkāji, Soltumi, Mālkalni. Iedzīvotāju skaits — 762.

51. Rudzētu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Rudzātu padomju saimniecības apdzīvotās vietas: Rudzēti, Aleksandrova, Siņkova, Pilipsola, Ozoli, Līvoka, Staņislavova, Vilkmugure, Soltupe, Jaunbērgale, Sprūdi, Nadežda, Caunes, Borovka, Cegalne, Eleonorvile, Brūveri, Alksniēši, Sliečovka, Sauri. Iedzīvotāju skaits — 610.

52. Steķu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Rudzātu padomju saimniecības 2. ražošanas iecirkņa apdzīvotās vietas un apdzīvotās vietas: Kēvessola, Rubensola, Novoselije, Vecsauri, Jaunšauri, Punduri, Rogonovka, Kurčiņi, Vīlāni, Gardrievieši, Lācupi, Liepkalni, Būmaņi, Pelši, Pintāni. Iedzīvotāju skaits — 595.

53. Rušonas vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Jaunaglonas 58. arodvidusskola, Rušonas padomju saimniecības apdzīvotās vietas: Grebeži, Caunes, Bredagi, Grigūļi, Alhovka, Rutuļi, Košotova, Kropova, Santi, Novopole, Kazupurvs, Kareļi, Joksti, Asinovka, Keiki, Zolva, Rušnica, dzelzceļa 485. kilometra māja un 486. kilometra māja, Geļenova, Saures, Katgrade,

Kliškova, Firsova, Riževa, Sosnovka, Aleksandrova, Sedeži, Prikūļi, Gračuļi, Kubareva, Astriņi, Ondzūļi. Iedzīvotāju skaits — 631.

54. Kastīres vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Rušonas padomju saimniecības apdzīvotās vietas: Kastire, Sņepsti, Rēzes, Medikovski, Daugavieši, Pastari, Frunciški, Kamenka, Serspole, Liepnieki, Vigoda, Kalna Baški, Dzalbi, Pokšāni, Zbedas, Baški, SCO poligons, Daugavpils 1. ceļu būves rajona poligons, Silova, Novomisli, Zeiniški, Pūdzī, Gudleva, Jaunmuiža, Zeilīņi, Urči, Kotāni, Svājbi, Stupāni, Ludvigova, Kankuļi, R-Kaži. Iedzīvotāju skaits — 1 026.

55. Gailiņu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Rušonas padomju saimniecības Gailiņu ražošanas nodaļas apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 522.

56. Saunas vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Sarkanā ausma» apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 898.

57. Smelteru vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Dzeržinska kolhoza apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 522.

58. Silajāņu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Suvorova kolhoza apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 743.

59. Stabulnieku vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Kirova kolhoza 1. ražošanas iecirkņa ap-

dzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 540.

60. Dravnieku vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst Kirova kolhoza 2. ražošanas iecirkņa apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 360.

61. Turku vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Zelta vārpa» 2. ražošanas iecirkņa apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 278.

62. Zepu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Zelta vārpa» 1. ražošanas iecirkņa apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 520.

63. Siļukalna vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Siļukalns» apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 822.

64. Upmalas vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Dubna» apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 600.

65. Vanagu vēlēšanu apgabals

Apgabalā ietilpst kolhoza «Vanagi» apdzīvotās vietas. Iedzīvotāju skaits — 300.

Piezīme.

Uzņēmumi, organizācijas, iestādes, struktūrvienības, saimniecības, kā likums, ietilpst atbilstošās apgabalā pēc savas darbības izvietojuma (iela, teritorija).

Izpildkomitejas priekšsēdētājs**J. VUCENS****Sekretārs****V. GERTMANIS****Kultūras dzīve**

Jauno darba sezonu uzsākot

OTRĀ DIENA

Upmalas ciemā sarunu par sāpējušajiem kultūras jautājumiem aizsāka rajona kultūras nodaļas vadītāja vietniece Inta Ancāne. Tajā piedalījās ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Vitālijs Sulte, Vanagu skolas direktore Rīta Vaiņode, kolhoza «Dubna» partijas pirmorganizācijas sekretārs Valdis Mikitāns un kolhoza «Vanagi» valdes priekšsēdētājs Paulis Onckulis, kā arī Vanagu bibliotekāre Anastasija Vaiņode.

Seit, šķiet, ir visbēdīgākais stāvoklis rajonā. Pirmkārt, nav profesionālu kultūras darbinieku, otrkārt, nav klubu, treškārt, Vanagos vispār nerāda kino (skola savās telpās neļauj). Ceturkārt, Upmalas bibliotēkai ir visāurākās telpas rajonā — 18 kvadrātmetri. Piektkārt, šo drūmo uzskaitījumu varētu turpināt, tā virknējot kādreizējās plānošanas un domāšanas (!) atrautību no reālās dzīves nepieciešamības, šodienas nevarību un rītdienas neskaidrību.

Un tomēr, — pavisam gaismas stariņš arī šajā bēdīgajā apstākļos. Lai jau arī Vārkavā vispār iztiek bez dejām, toties

skolā vismaz divas reizes nedēļā rāda kinofilmas un divas dienas var nodarboties ar fizikultūru. Kamēr šeit neuzcels (lai gan bija solīts jau šogad) jauno kultūras namu, ciema iedzīvotājiem domātīe sarīkājumi vēl joprojām notiks vidusskolā. Seit gribētu organizēt moderno deju kolektīvu, bet nav vadītāja. Un tāda speciālista nav pat visā rajonā! Arī kora pastāvēšana ir visai nereāls jautājums.

Vanagos, kur kluba nav bijis pat kādreizējās «Vienības» laikos, ir gaiši, pēc garīguma alkstoši ļaudis. Skaņas balsis ir folkloras ansamblim. Ir diskotēka, bet tā vēl nav izgājusi tarifikāciju. Varētu būt foto un bērnu rotādeju pulciņš skolā. Kultūras vēl neizplēnējošo dzirksti šeit uztur entuziaste Anastasija Vaiņode.

Abās saimniecībās der padomāt par cilvēku norikošanu apgūt kultūras darbinieka profesiju ar kolhoza stipendiju. Par šādiem stipendātiem lieki der padomāt arī citviet.

Vienīgā iespēja saglabāt ciema iedzīvotājos ticību kultūras uzplaukšanai būtu estrādes celtniecība Vanagos, jo par kultūras namu šobrīd pārāgri runāt.

Rožkalnos kultūras dzīves problēmas pārspriedām kopā ar ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju Staņislavu Kaivānu, kolhoza «Dzintars» priekšsēdētāju Valentīnu Kraukli un partijas sekretāri Astrīdu Spuriņu un «Ezerciema» priekšsēdētāju Staņislavu Malnaču.

Pēc kolhoza sadalīšanās visas kultūras iestādes, izņemot Arendoles bibliotēku (bet par to vēlāk), palika «Dzintarā». Seit atzīstami darbojas lauku kapela, deju kolektīvs, diskotēka. Ir reāla iespēja organizēt maksas kulinārijas kursus. Pulciņu vadītājiem maksā ciema padome un kolhozs, toties Rožkalnu klubniecēm nevienas nepiemaksā.

Visbūtiskākais šeit ir remonta jautājums. Klubā ir jāveic griestu remonts un jāatjauno sienas gleznojums, pastāv iespēja no koridora izdalīt telpu lasītāvi. Viskritiskākais stāvoklis ir Arendoles bibliotēkā: šeit steidzami jāpārīek grīda, jānomaina durvis... Uz šodienu tā ir sliktākā kultūras iestāde rajonā. Ja «Ezerciema» priekšsēdētājs neturēs savu solījumu — līdz Oktobra svētkiem bibliotēku savest kārtībā, tad šo «unikālo» pieminekli, tāpat kā Arendoles pili, varēs aplūkot ekskursanti.

Arī Rožkalnu ciema sadzīves tradīciju zālē grīda ir drausmīga, ne labākā stāvoklī ir pašā ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja kabinets. Kā saka, komentāri šeit lieki.

TRESĀ DIENA

mums aizsākas Pelēcos. Un jā saka — bežerīgi. Nebija nedz ciema padomes izpildkomitejas, nedz kolhoza priekšsēdētāja.

Jaunā kluba vadītāja sākusi strādāt tikai jūlijā. Otra darbinieka nav. Ir domāts par diskotēku, vidējās paaudzes deju kolektīvu un daļlāsītājiem. Grūtības ir ar deju speciālista sameklēšanu. Vēlami būtu šuvēju, kulinārijas kursi, fotopulciņš... Vai tas viss paliks tikai vēlāmības izteiksmē — to rādīs laiks.

Ārdavas klubā (pietiekami nolaistā), kur nav kultūras darbinieka, apmierinās tikai ar kino demonstrācijām.

Pretenzijas ir par abu bibliotēku darba laikiem.

Toties Rauniešu ciemā ar pamatotu lepnumu, gan izrādot kultūras darbam atvēlētas telpas kolhoza jaunā ciemata administratīvajā ēkā, gan stāstot par paveikto un iecerēto, «Nākotnes» priekšsēdētājs Ričards Borovskis jutās turpat vai gida lomā. Pie tam tas viņam netraucēja izkaulēt no kultūras nodaļas vadītāja līdzekļu tērpū un instrumentu iegādei, bet bibliotēkai — aizkarus. Viņš pieder pie tiem nedaudzajiem saimniecību vadītājiem, kuri izprot, ka beigu beigās tieši kultūra izšķirs pārbūves likteni... Varbūt tas ir pārāk kategoriski teikts, bet tā ir sirds taisnība.

Jaunās telpās — arī speciālisti jauni. Jauni, radoši ieceru pārpilni, strādātrīboši un varoši. Sutros darbojas deju kolektīvi, kapela, diskotēka, organizētas estrādes ansambļi, dramatisks kolektīvs un daļlāsītāju pulciņš, maksas kursi klavierspēles apgūšanai. Speciālisti ir nodrošināti ar normāliem sadzīves apstākļiem.

Kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāru Vladimīru Meļ-

nikovu uztrauc estrādes tālākais liktenis. Tai vajag uzlikt jumtu. Pēdējais laiks padomāt par republikas nozīmes arhitektūras pieminekļa — zemnieku mājas «Sultes» — saglabāšanu. Kopā ar rajona vadību ir jāvienojas ar māju mantiniekiem par to turpmāko likteni. Caurā jumta dēļ mājas aiziet postā. Ja tās izdotos atpirt, kolhozs varētu tās pārvest un salikt jaunā vietā. Patlaban līdz tam nevar aizkļūt sliktā ceļa dēļ.

Arhitektūras pieminekļu liktenis — vēl viens sāpju bērns mūsu pagalam aizlaistajā kultūras druva.

Preiļu ciemā pārrunas notika Ļeņina kolhoza priekšsēdētāja Pētera Barkovska kabinetā, piedaloties ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājam Natālijai Irbulei. No viņas sacīta: aizvadītajā gadā pašu spēkiem organizējām pensionāru vakaru, šogad svinējām Ligo svētkus. Derētu padomāt par dramatisko kolektīvu.

Arī šeit ir tikai viens kultūras darbinieks. Patlaban ar kolhoza stipendiju konservatorijā mācās Edgars Tropis. Atzīstami darbojas Jāņa Teilāna vadītais folkloras ansambļis, ir diskotēka (nav vēl tarifcēta), daļlāsītāji, bērnu deju pulciņš. Beidzot Līcos ir sava bibliotēka. Uz šejieni ir pārvietojusies bijusi Pupāju grāmatu krātuve. Toties ļoti sliktā stāvoklī ir otra ciema bibliotēka Anspokos. Te steidzami nepieciešams remonts. Jādoma arī par priekšdienām.

Pārsprīžot Anspoku mednieku pils turpmāko likteni, kolhoza priekšsēdētājs ieminējās, ka to varētu pārdot. Cik tas būtu reāli?

V. ROMANOVSKIS

Žurnāls „Dialog”

Ar 1990. gada janvāri žurnālu «Politiēskoje obrazovānje» un «Agitator» vietā sāks iznākt PSKP CK sabiedriski politisks žurnāls «Dialog». Tas atspoguļos

mūsu zemes politiskās dzīves formu daudzveidību, aktīvi veidos konstruktīvu attieksmi pret pārbūvi, iepazīstinot lasītājus ar dažādiem viedokļiem, palīdzēs

atjaunināt ideoloģisko darbu, pilnveidojot mutvārdu politisko propagandu, agitāciju un partijas mācības, risinās atklātu sarunu ar cilvēkiem visos iekšpolitiskās un ārpolitiskās dzīves, zinātnes, izglītības, kultūras, literatūras un mākslas attīstības, kā arī jaunatnes izglītošanas un audzinā-

šanas jautājumos, kas viņus interesē.

Žurnāls iznāks 18 reizes gadā. Viena numura cena būs 25 kapeikas, bet abonēšanas maksa — 4 rubļi 50 kapeikas gadā. Žurnāla «Politiēskoje obrazovānje» abonētājiem, ja viņiem ne-

būs iebildumu, jauno žurnālu piegādās bez abonementa kartīšu pārrakstīšanas. Savukārt žurnāla «Agitator» abonētājiem ir tiesības saņemt pirmos 14 numurus. Tie, kas to vēlas, var nokārtot abonementu uz gadu, piemaksājot 90 kapeikas.

TASS

Rajona nodalu apvienotā valde informē

Mēs sadevāties rokās

Jā! Kaut arī bija izstrādāts variants, kā izjaukt šo mūsu nodomu, mēs, Upmalas ciema 43 iedzīvotāji, tomēr aizbraucām un ieslēdzāmies «Baltijas ceļa» dzīvajā kādē, protestējami pret Molotova — Ribentropa noziedzīgo paktni, aplicinādami savu nostāju sev, citiem un galu galā — visai pasaulei cīņā pret vardarbību un varmācību, cī-

Tuvojas noslēgumam vietējo padomju tautas deputātu vēlēšanu kampaņas pirmais posms — vēlēšanu komisiju izveide.

LTF Preiļu un Līvānu nodala pēc tam, kad rajona izpildkomiteja tās netika atzinusi par rajona organizācijām, bija spiestas steidzīgi izveidot kopējo vadības orgānu — apvienoto valdi, kura atkārtoti pieteica savus pārstāvjus rajona vēlēšanu komisijai.

nā par taisnību un patiesu brīvību. So mūsu svēto nodomu centās izjaukt kolhoza «Dubna» priekšsēdētājs J. Laizāns. Un tikai, pateicoties nejausībai, bet lielā mērā — akcijas «Baltijas ceļš» Līvānu koordinācijas centra darbiniekiem un citiem cilvēkiem, mēs savu apņemšanos varējām īstenot. 23. augustā grupas pulcēšanās

Interesanta ir metode, kas tika izmantota, veidojot vēlēšanu komisiju. Atkarībā no komisijas lieluma tika atlasīti noteikts skaits kolektīvu, kuriem tika dots uzdevums izvirzīt savus pārstāvjus. Sastādot komisiju, tajā tika iekļauti praktiski tikai šo kolektīvu locekļi, gandrīz pilnībā noraidot citu kolektīvu izvirzītos kandidātus. Nav skaidrs arī, pēc kādiem kritērijiem rajona vēlēšanu komisijas sastāvam

no 17 izvirzītajiem kandidātiem tika atlasīti 13. Atgādinām, ka no 10. oktobra sāksies deputātu kandidātu izvirzīšana. Preiļos jāievēl 45 deputāti, Līvānos — 50. Uz rajona Tautas deputātu padomi no Preiļiem jāievēl 14 deputāti, bet no Līvāniem — 17. Kā redzāt, deputātu skaits ir ļoti liels. Aicinām darba kolektīvus savlaicīgi pārdomāt savus deputātu kandidātus.

viņš neko par braucienu un tā mērķiem nav zinājis. Kaut gan, manuprāt, šis aizbildinājums bija tikai tāds skaists lozungs, zem kura «solāja» pašalim neskaista atriebība pret atsevišķiem LTF veltētās grupas aktīvistiem.

M. SILIŅS (Upmala)

Skaņojas balsis

Vispārējo latviešu dziesmu svētku gaidās dzīvo rajona kultūras nama jauktais koris. Par repertuāra apgušanu gādā diriģenti Karina Oša un Uldis Bērziņš, bet tā skaņojumu apvienotajā kopkorī šogad pieslēpēs Edvīns Dziļums. Rajona kora virsdiriģents ir pazīstamā Rīgas Medicīnas institūta kora «Rīga» vadītājs. Koris strādā pie klasikas (E. Melngaila «Senatne», P. Barisona «Latvijā»), tautas dziesmu apdarēm, kā arī gaida no komponistiem jaunas dziesmas. Gadiem ilgi ar savām balsīm spēcina kolektīvu Anna un Pēteris Sondori, Valentīna Līvāne ar savu meitu Diānu un Vero-

nika Sondore ar meitu Ievu. Dzied Vija un Francis Rusiņi, Abricku ģimene. Daudziem kolektīva dalībniekiem kori dziedāšana ir kļuvusi par ģimenes tradīciju. Starp cīņīgākajiem pašdarbniekiem vēl jāmin Vija Petrova, Gita Džeriņa, Elizabete Utāne, Vilis Briška, Jāzeps Zalāns un Jānis Rutkovskis. Šogad korim būs jauni, Preiļu novadam raksturīgie gaišie tērpi. Sodiens koris pulcēsies uz trešo mēģinājumu jaunajā darba sezonā. Dziesmu mīļotājus vēl jo projām mīļi gaidām mūsu kultūras namā. V. UPENIECE, rajona kultūras nama direktore

Vēstule redakcijai

Tā mūs mācīja...

Laikraksta 98. numurā izlasīju par kāda līvānieša grūto dzīvi 30. gados un nevaru saprast, vai viņš ir bijis liels sliņķis vai plēgurs, ja nevarēja nopelnīt kārtīgu iztiku? Ari tagad ir tādi spēka vīri, kuri mātēm jāuztur no savas pensijas. Mans tēvs 1928. gadā nopirka zemi, protams, bankā bija parāds, kuru maksāja līdz karam. 1935. gadā nomira vecmāte, pēc pāris mēnešiem pēkšņi — arī māmiņa. Mēs tēvam bijām septiņi bērni, un vecākajam tikai divpadsmitarpus gadi, bet mazajai māsiņai — vienpadsmit mēneši. Mazo paņēma audzināt mātes māsiņa, mēs pārējie augām pie tēva. Visi strādājām pēc savām spējām, bijām laimīgi, paēduši un apģērbti. Basām kājām uz skolu negājām. Ari tēvu uz skolu nesauca. Mans tēvs uz mežu brauca vizēs, tās bija siltas un vieglas. Lai līvānietis nebaidās — tagad ir tehniskās laikmets, un vizēs vai pastalās nevienam nestāigās. Svētdienās nestrādājām un, pasarg Dievs, ja kāds zagtu. Tas būtu bijis liels kauns un grēks. Tā mūs visi izaugām un aizgājām katrs savā dzīvē. Tagad mūsu bērni, tāpat kā mēs, ir kārtīgi strādnieki. Lai gan — 50. un 60. gados uz skolu iesāka iet basām kājām (kamer nebija auksts). Par to negribas ne rakstīt, ne atcerēties. Par no kolhoza uz darba dienām saņemtajām kapeikām un gramjiem izdzīvot nevarēja. Bija jānes pa nakti mājās ēdamais gan bērniem, gan govīm... Tagad brīnāties — cilvēki zog: vajag vai nevajag. Tā ir iemācījis pa šiem gadiem: kas drošāks, velk visu, kas nav piestāts. Tie nebija kungi un damas. Viņi pat nedrīkstēja sevi aizstāvēt. Jo tiem, kas vēl nebija Sibīrijā, atpūdināja, kur viņu vieta. Es domāju, ka arī Rīgā ar prāvītūciju un dzeršanu nenodarbojas kungi un damas, jo viņu tur ir tik maz... Preiļiete, pensionāre, darba veterāne (Negribēju traumēt bērns un mazbērnus, mans uzvarēs un adrese ir uz aploksnes.)

Sormovas kuģinieki sākuši jauna kuttera uz gaisa spilvena «Kras» izmēģinājumus. Tas spēj uzņemt desmit pasažierus vai vienu tonnu kravu. Pirmie reisi atklāja kuttera labo vadāmību, augstās caurgājamības īpašības. Jauno transporta līdzekli paredzēts izmantot urbeju brigāžu pārvadāšanai, kas strādā pēc sardzes metodes naftas un gāzes atradņu ieguves vietās, pasta piegādāšanai, ātrās medicīniskās palīdzības sniegšanai grūti pārsājamās apvidos ziemā un vasarā. Ražošanas apvienības «Zavod Krasnoje Sormovo» konstruktoru biroja kolektīvs pirmo reizi šāda tipa kutteros kā spēka ierīci izmantotu dizeldzinēju. ATTELĀ: «Kras» braucienā pa purvu. TASS fotohronika

Redaktors P. PIZELIS

PREIĻU DARBĀ IEKĀRTOSANAS BIROJS

aicina darbā: krāvējus, mūrniekus, pastnieci, gāzes un elektrometinātājus. Uzziņas pa tālruni 23100.

RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

uz laiku pārtrauc pieņemt no rajona iedzīvotājiem vilnas un pusvilnas lupatas sakarā ar noieta trūkumu.

22. septembrī pie Līvānu maizei ceptuves, Zaļā ielā 37, tiek atvērta

FIRMAS KIOSKS, kur pārdos siltu maizi un limonādi. Darba laiks no plkst. 11.00 līdz 19.00. Brīvdienas — sestdiena, svētdiena.

JĒKABPILS AUTOBUSU PARKS

paziņo, ka saskaņā ar Likumu par valsts uzņēmumu un pēc darba kolektīva padomes pieņemtā lēmuma no šī gada 1. oktobra tiek pārtraukta mēneša biļešu pārdošana uz piepilsētas un starppilsētu maršrutiem.

MAINĀ jābīkārto divstābu dzīvokli pret diviem vienstābu dzīvokļiem. Visi Līvānos. Zvanīt: 44026 pēc plkst. 18.00.

PĀRPOD zirgu Preiļos, Tirdzniecības ielā 26.

Gaišu ceļu sargātāja Tu mums bijī, māmuliņ, Nu tev pārklāj kapu priēde Vēsu smilšu paladziņu. (I. Mežnora) Izsakām līdzjūtību Kreiveru ģimenei, MĀTI smiltājā izvadot. Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

Izsakām dzīlu līdzjūtību MIHAILA EKSTO piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

RIGAS GĀZES VADU MAĢISTRĀLES LINIJAS RAZOŠANAS PARVALDE

paziņo pilsoņiem, kolhozu, padomju saimniecību, mežsaimniecību, meliorācijas pārvalžu, celtniecības un projektēšanas organizāciju vadītājiem, ka Preiļu rajona teritorijā izvietota augsta spiediena gāzes vadu maģistrāles sistēma un pazemes sakaru kabeli.

Tuvākas ziņas par gāzes vadu maģistrāles augsta spiediena sistēmas un pazemes sakaru kabelu izvietojumu var saņemt pie jūsu rajona zemes ierīkotājiem vai Rīgas gāzes vadu maģistrāles līnijas pārvalde.

Orientējoši gāzes vadi iet pa līniju: Vipe — Līvāni — Brūveri — Rīmicāni.

Vadītāji! Atcerieties, ja gadījumā ir radusies nepieciešamība veikt ražošanas darbus tuvāk par 200 metriem no gāzes vada ass, tad ir nepieciešams saskaņot ražošanas darbus ar Rīgas gāzes vadu maģistrāles līnijas ražošanas pārvaldi un saņemt rakstisku atļauju.

Griezties Rīgā, a. k. 792, Birkernieku ielā 111. Tālruni: 552255, 551432.

Biedri darbu vadītāji, meistari, ekskavatoru vadītāji, buldozisti un mašīnistu, kuri strādā ar zemes rokamajām mašīnām! Neaizmirstiet, ka gāzes vada bojājumu rezultātā var notikt sprādzieni, cilvēku bojāeja, mašīnu, mehānismu iznīcināšana, kā arī uz ilgu laiku tiks pārtraukta gāzes piegāde republikai.

Pilsoņiem, kuri ir atraduši gāzes vada bojājumus vai gāzes noplūdi, nepieciešams visdrīzākajā laikā ziņot par to Rīgas gāzes vadu maģistrāles līnijas ražošanas pārvaldei vai rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejai. Ievērojiet darba noteikumus šajos maģistrāles gāzes vadu izvietojuma rajonos.

Amatpersonas un pilsoņi, kuri vainīgi gāzes vadu bojāšanā, tiek saukti pie atbildības noteiktā kārtībā.

LIVĀNU REPRESĒTO KLUBS

aicina visus no Līvānu stacijas izvestos, viņu tuviniekus un draugus 30. septembrī plkst. 12.00 Līvānu kultūras namā.

Plkst. 14.00 piemīnās akmens atklāšana pie stacijas.

Valde

Kā dzijas kamols mūžs ir saritināts, Kur dzīpari visdažādākie mirdz Ja spētu kāds tos visus atšķētināt Tad vidū būtu māmuliņas sirds (L. Vāczemnieks) Skumju bridī esam kopā ar Helēnu Codari, no MĀMIŅAS atvadoties.

Agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» kolektīvs

LENIŅA KAROGS

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļa — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļa — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grammatvēdība, uzzinās par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tipogrāfijā (Daugavpīlī, Vaikas ielā 1). Izdevniecība tipogrāfijā (Daugavpīlī, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105), Ļienu nos. «Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metlens 1442! eksemplārs (latviešu valodā — 10 132 eks., krievu valodā — 4 289 eks.). Indeksas 68169. Pas. 1175.